

Overweging 14 en 15 juli 2018.

Het Oude Testament kent vele profeten. In het Nieuwe Testament hebben we geen aparte boeken over profeten. De profeten in het Oude Testament verkondigen dat er een Verlosser zou komen die al het kwade in de wereld zou uitbannen. De schrijvers van het Nieuwe Testament waren ervan overtuigd dat door de komst van Jezus, de Zoon van God, alle profetieën in vervulling waren gegaan. Vorige week heeft Nan ons al duidelijk gemaakt dat er tot de dag van vandaag nog profeten in ons midden zijn. Allemaal hebben zij een boodschap. Het zijn bevlogen mensen en altijd worden in Gods naam wantoestanden in de maatschappij en de religie aangeklaagd. Zij zijn ervan overtuigd dat God hen heeft geroepen om bepaalde boodschappen over te brengen naar het volk waaronder zij leven. Vaak zien zij er tegenop om hun mond open te doen, maar uiteindelijk verlaten zij huis en haard en hun beroep om de boodschap te verkondigen. Pas als mensen bereid zijn naar hun woorden te luisteren, hun leven beteren, zullen er goede tijden aanbreken. Maar de inhoud van hun spreken toont altijd, wanneer men de boodschap serieus neemt, een perspectief dat het ook beter zal worden. Profeten kan men vergelijken met een verrekijker. Een verrekijker heeft een dubbele functie. Als je er doorheen kijkt zie je alles van heel dichtbij, dus ook wat er mis is. Kijk je door de andere glazen dan zie je alles heel ver, zonder de dingen uit het oog te verliezen die direct om je heen zijn. In de verte ligt het perspectief van hoop en vertrouwen, dat het allemaal goed komt. Daar moeten we in het alledaagse leven aan werken. Ieder op de plek waar hij zijn leven in een gemeenschap leeft. In de loop der eeuwen hebben we vele visionairs, zoals je profeten ook kunt noemen, gehad, zowel op wereldlijk als op geestelijk gebied. Ik denk hierbij aan Martin Luther King die de strijd aanbond m.b.t de rassendiscriminatie in de Verenigde Staten. Gelijke burgerrechten voor alle inwoners van Amerika. Aan Nelson Mandela die na 28 jaar gevangenis niet uit was op wraak en vergelding, maar door verzoening de Zuid-Afrikanen weer bij elkaar wilde brengen. Ik denk aan de huidige leiders van Europa. Op uitzonderingen na proberen zij een humane oplossing te vinden voor het immense migratievraagstuk. Ook op geestelijk vlak vinden we profeten. Binnen de joodse traditie, de profeten. Ook binnen de christelijke traditie vinden we mannen en vrouwen die opkomen

voor de armen en zwakken in de samenleving. De huidige paus is daarin een voorbeeld. Denk maar aan de voorzieningen die hij heeft getroffen voor de armen, de zwervers en degenen die leven aan de rand van de samenleving. Net binnen de muren van het Vaticaan kunnen mensen terecht om iets te eten en zichzelf te verzorgen.

Laten we eens kijken naar onze eigen gemeenschap. Elke week komen we hier om in de aanwezigheid van onze Heer elkaar te bemoedigen om zo kracht te krijgen om in het alledaagse leven de kern van de boodschap, het uitdragen van de liefde in woord en daad, waar te maken. De inspiratiebron, van waaruit we ons handelen in onze leefwereld gestalte geven, is op deze plek. Hier ontmoeten we God in onze vieringen en vieren we de grote geheimen van ons geloof. De persoon van Jezus Christus, de profeet van God, heeft ons geleerd en voorgeleefd hoe de mensen met elkaar en de wereld om moeten gaan. Hier krijgen we de inspiratie om daadwerkelijk het koninkrijk van God in deze wereld te realiseren. Van hieruit zijn allerlei contacten in de wijk met maatschappelijke en geestelijke organisaties ontstaan, of het nu gaat om maatschappelijke problemen, bijv. op het gebied van wonen, bewoners van het AZC, mensen met geestelijke problemen, zieken of anderen, die zorg nodig hebben. Als we die signaleren, dan we gaan er wel op af. Datzelfde geldt voor de geestelijke contacten. We werken samen met andere christelijke gemeenschappen en dat brengt vreugde en herkenning. We kijken ook over de grenzen heen. Het project in Sierra Leone, de Vierde wereld, de wereldwinkel. Toen ik het beleidsplan van de Andreas had gelezen dacht ik, we zijn een visionaire parochie. Heel veel mensen van onze parochie zijn actief betrokken. Zij zijn zieners en doeners. We proberen de wereld en de mensen om ons heen mooier en gelukkiger te maken. Zo zijn we ook bezig met het realiseren van het koninkrijk Gods, dat in de harten van de mensen moet groeien en vervolgens zal uitmonden in het denken en doen van mensen.

In het parochieblad van mei/juni staat op de voorpagina een prachtige tekst van Jacq Zenden. Het is de moeite waard om deze nog eens duidelijk voor te lezen:

Vandaag het einde van de twijfel, het einde van het angstig zwijgen.
Vandaag het uitgedoofde vuur weer brandend, de taal van liefde en vergeven.

Vandaag weer aangevuurd: om door te doen wat goed... de stilte lang
genoeg geduurd, de waarheid al te lang vermeden.

Vandaag zal iedereen verstaan in welke taal er ook gesproken,

Dat wij in godsnaam verdergaan met bezieling, onverschrokken.

Zo proberen we als Andreasparchie onverschrokken te bouwen aan Gods Rijk
op aarde. Amen.